

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην Παναγία Σουμελά στο Βέρμιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά. Μαζί του λειτούργησε ο καθηγούμενος και πατέρες της Ιεράς Μονής Ησυχαστρίας από τη Ρουμανία οι οποίοι συνόδευαν ομάδα προσκυνητών.

Μετά την θεία Λειτουργία το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά επισκέφθηκε η Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κατερίνα Σακελαροπούλου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὐδέν ἐλάβομεν».

Στή λίμνη Γεννησαρέτ μᾶς μετέφερε μέ τό σημερινό εὐαγγελικό ανάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκάς, γιά νά μᾶς περιγράψει μία συνηθισμένη εἰκόνα μέ μία ἀπροσδόκητη ὅμως ἐξέλιξη.

Ποιά εἶναι ἡ συνηθισμένη εἰκόνα; Εἶναι τά πλοιάρια τῶν ἀλιέων, πού ὅλη τή νύκτα προσπαθοῦσαν νά ψαρέψουν, καί τώρα κουρασμένοι καί ἀπογοητευμένοι γιατί δέν ἔπιασαν τίποτε, πλύνουν τά δίκτυά τους. Αὐτή ἀκριβῶς τήν ἀπογοήτευση, ἐκφράζουν καί τά λόγια τοῦ ἀποστόλου Πέτρου πρός τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθε μέσα σέ ἕνα ἀπό τά πλοιάρια, γιά νά μιλήσει στό πλῆθος πού εἶχε συγκεντρωθεῖ γιά νά τόν ἀκούσει. «Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτός κοπιάσαντες οὐδέν ἐλάβομεν».

Ποιός δέν μπορεῖ νά κατανοήσει καί νά νιώσει τήν ἀπογοήτευση καί τή θλίψη τοῦ Πέτρου;

Ὅλο τό βράδυ ἄγρυπνοι προσπαθοῦσαν καί ἀγωνιοῦσαν μέσα στή λίμνη, ἀλλά ὁ κόπος τους δέν ἀνταμείφθηκε. Κουράστηκαν ἀλλά δέν κέρδισαν τίποτε, παρά μόνο τήν ταλαιπωρία τῆς ἐπίπονης βραδινῆς ἐργασίας.

Ποιός ἀπό ἐμᾶς δέν ἔχει βρεθεῖ σέ ἀνάλογη κατάσταση μέ τόν μαθητή τοῦ Χριστοῦ; Ποιός δέν ἔχει ἀπογοητευθεῖ, γιατί ἡ προσπάθειά του δέν στέφθηκε ἀπό ἐπιτυχία; γιατί οἱ κόποι του δέν ἀπέδωσαν τό ἀναμενόμενο; Καί ἴσως ἐκφράσαμε καί ἐμεῖς τήν ἀπογοήτευσή μας πιστεύοντας ὅτι δέν ὑπάρχει περίπτωση νά ἀνατραποῦν τά δεδομένα καί νά μεταβληθεῖ τό ἀποτέλεσμα ἢ, ἀκόμη, ὅτι δέν ὠφελεῖ μία νέα προσπάθεια. Ἐκφράσαμε, δηλαδή, αὐτό πού ἐκφράζει καί ἡ ἀπάντηση τοῦ Πέτρου, ὅταν ὁ Χριστός, ἀφοῦ ἔχει ὀλοκληρώσει τό κήρυγμά του στό πλῆθος, τόν καλεῖ νά κάνει μία ἀκόμη προσπάθεια, νά ἀνοιχθεῖ μέ τό πλοῖο του «εἰς τό βάθος» καί νά ξαναρίξει τά δίκτυα.

«Ἐπιστάτα», τοῦ λέγει ὁ Πέτρος, ὀλόκληρη τή νύχτα κουραστήκαμε καί δέν πιάσαμε οὔτε ἕνα ψάρι, πῶς εἶναι δυνατόν τώρα, πού εἶναι ἡμέρα καί δέν εἶναι ἡ κατάλληλη ὥρα γιά ψάρεμα, νά ἔχουμε ἀποτέλεσμα; Ποιός ὁ λόγος νά ὑποβληθοῦμε καί πάλι σέ μία ἄσκοπη ταλαιπωρία;

Ὅμως ἡ ἀπάντηση τοῦ Πέτρου δέν σταματᾷ ἐδῶ, στήν ἀρνητική, στήν ἀπαισιόδοξη πλευρᾶς της, ἐκεῖ ὅπου ἐνδεχομένως θά σταματούσαμε ἐμεῖς. Ὁ Πέτρος συνεχίζει, κάνοντας μία ἐσωτερική ἀνατροπή, μία ἀνατροπή στή λογική καί τόν ἐπαγγελματισμό του, μία ἀνατροπή στό θέλημά του. Ἄς τοῦ φαίνεται

παράδοξο αυτό που του προτείνει ο Χριστός. Άς του φαίνεται αδύνατο και ανέφικτο. Αποφασίζει να υπακούσει στη θεία παρότρυνση. Τολμά να υπερβεί τη λογική που οδηγεί στην απαισιοδοξία και να στηρίξει την ελπίδα του στην πίστη. Γι' αυτό και συνεχίζει, απευθυνόμενος στον Χριστό ο Πέτρος: «ἐπί δέ τῷ ρήματί σου χαλάσω τά δίκτυα».

Δέν έχει σημασία τί νομίζω ἐγώ. Ἐπειδή ὅμως τό λέγεις ἐσύ, θά ξαναρίξω τά δίκτυα, θά κάνω καί πάλι τήν προσπάθεια.

Καί ἡ προσπάθεια ἀνταμείβεται. Καί ἡ πίστη ἐπιβραβεύεται. Καί ὁ κόπος δικαιώνεται, καί τήν ἀπογοήτευση διαδέχεται ἡ χαρά, γιατί τά ψάρια πού ἔπιασαν ἦταν τόσα πολλά, ὥστε δέν μποροῦσε ὁ Πέτρος νά τά μεταφέρει μέ τό δικό του πλοῖο καί χρειάστηκε νά ζητήσει τή βοήθεια καί τῶν συνεργατῶν του, τοῦ Ἰακώβου καί τοῦ Ἰωάννου, γιά νά τά μεταφέρουν.

Αὐτή ἡ ἀπροσδόκητη ἐξέλιξη, αὐτό τό θαῦμα πού ἔζησε ὁ ἀπόστολος Πέτρος, δέν εἶναι μόνο ἕνα γεγονός πού ἔκανε τόν ἴδιο νά πιστεύσει στόν Χριστό καί νά συναισθανθεῖ τή δική του ἀδυναμία, ἀλλά εἶναι ἕνα μάθημα, μία παρότρυνση πρὸς ὅλους μας, γιά νά μὴν ἀπογοητευόμεθα ἀπό τίς δυσκολίες καί τίς ἀποτυχίες τῆς ζωῆς μας. Εἶναι ἕνα μάθημα γιά νά πιστεύσουμε ὅτι δέν εἶναι μόνο ἡ λογική αὐτή πού κυριαρχεῖ στόν κόσμο. Εἶναι ἕνα μάθημα πού μᾶς διδάσκει ὅτι δέν πρέπει νά ἐγκαταλείψουμε τήν προσπάθεια, ὅταν ἡ λογική φαίνεται νά μὴν συμβαδίζει μέ τήν πραγματικότητα. Χρειάζεται τόλμη καί ἀποφασιστικότητα. Χρειάζεται δύναμη καί πίστη στόν Θεό. Χρειάζεται νά τολμοῦμε τήν ἀνατροπή, γιατί αὐτός πού ἔχει τήν τελευταία λέξη δέν εἶναι ἡ λογική, εἶναι ἡ πίστη καί ἡ ελπίδα στόν Θεό, πού μπορεῖ νά κάνει, ὅταν χρειάζεται, καί τά ἀδύνατα δυνατά, γιά ὅσους προσπαθοῦν καί ἀγωνίζονται καί γιά ὅσους ἐμπιστεύονται τήν ἀγάπη καί τή δύναμή του.

Αὐτό ἔκαναν οἱ ἅγιοί μας. Αὐτό ἔκαναν καί οἱ πατέρες μας. Ἀγωνιζόταν καί προσπαθοῦσαν μέ ὅλη τους τή δύναμη, ἀλλά καί μέ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Ἄν βιάδιζαν μόνο μέ τή λογική, ἂν ἀπογοητευόταν ἀπό τίς δυσκολίες καί τίς καταστροφές πού ἀντιμετώπισαν, δέν θά ἐπιτύγχαναν τίποτε.

Τόλμησαν ὅμως καί, παρά τή γενοκτονία πού υπέστησαν στόν Πόντο ἀλλά καί τίς ταλαιπωρίες στούς δρόμους τῆς προσφυγιάς, κατόρθωσαν μέ τήν πίστη τους, μέ τήν προσπάθειά τους καί μέ τή βοήθεια τῆς Παναγίας μητέρας μας, τῆς Παναγίας Σουμελά, νά ἐπιτύχουν τόσα πολλά. Νά ἐπιτύχουν ὄχι μόνο ὅλα αὐτά πού θαυμάζουμε ἐδῶ στό Πανελλήνιο Ἱερό Προσκύνημα τῆς «Παναγίας Σουμελά», ἀλλά καί ὅσα ἐπιγχανουν σέ ὅλο τόν κόσμο.

Ἄς μὴν ἀπογοητευόμεθα, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπό τίς ὅποιες ἀποτυχίες

άντιμετωπίζουμε. Άς τολμούμε καί άς συνεχίζουμε τήν προσπάθεια μέ πίστη καί έμπιστοσύνη στόν Θεό ότι θά έπιτύχουμε ό,τι καλό έπιδιώκουμε, μέ τή δική του βοήθεια καί χάρη. Καί νά εΐμεθα βέβαιοι ότι Έκεΐνος θά μās τήν δίδει πλούσια καί τή βοήθεια καί τή χάρη του, καί ιδιαιτέρως μέ τή συμπαράσταση καί τήν εύλογία καί τή σκέπη τής Παναγίας μας.

